

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Grzegorczyk

SSN Monika Koba

w sprawie z powództwa W. Ż.
przeciwko I. B.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 23 października 2019 r.,
zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt II Cz (...),

**odrzuca zażalenie i pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym
postępowanie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 10 stycznia 2018 r. umorzył postępowanie w sprawie z powództwa W.Ż. przeciwko I.B. o zapłatę (pkt I) oraz orzekł o kosztach procesu (pkt II). W uzasadnieniu wskazał, że pełnomocnik powoda ani w dacie zobowiązania do usunięcia braków pozwu ani wraz z wnioskiem o podjęcie zawieszonego postępowania nie uzupełnił - uniemożliwiającego dalsze postępowanie - braku pozwu w postaci nieprzytoczenia podstawy faktycznej żądania. Zaniechanie to - w świetle art. 187 § 1 k.p.c., art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. i art. 182 § 1 k.p.c. - uzasadnia umorzenie postępowania.

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 20 lutego 2019 r., na skutek zażalenia powoda, uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Sąd drugiej instancji stwierdził, że jeśli powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika zdecydował się na przedstawienie okoliczności faktycznych żądania o zapłatę w sposób, jaki wynika z powołanych w zażaleniu pism procesowych, a faktycznie doprecyzowanych dopiero tym zażaleniem, żądanie w tym zakresie wymaga merytorycznego rozstrzygnięcia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana wniosła o jego uchylenie, zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie: art. 386 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. i art. 394 § 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 2 k.p.c., w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Skarżąca wniosła do Sądu Najwyższego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w W., który po rozpoznaniu zażalenia powoda uchylił postanowienie Sądu Rejonowego i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania. W świetle przytoczonego przepisu, zażalenie to jest niedopuszczalne, skoro dotyczy postanowienia wydanego w następstwie rozpoznania przez Sąd drugiej instancji zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

asj

jw